చైనాలో ఏం జరుగుతోంది?

అన్ని ప్రాణాలు పోకపోతే చైనా సంఘటనలను ఒక ప్రహసనంగా వర్ణించి వుండవచ్చును. ఒక శక్తివంతమైన చారిత్రక వాస్తవాన్ని అబద్ధాల రూపంలో చర్చించుకోవడం మనకు కొత్త విషయం కాదుగానీ ఇన్ని అబద్ధాలు ఒకే సమయంలో వినడం అరుదే. చైనా పాలకులు చెప్తున్నవి దాదాపు అన్నీ అబద్ధాలే. ఇటు ఉద్యమకారులు చెప్తున్న వాటిలో సగానికి సగం అబద్ధాలు కాకున్నా సందేహాస్పదమైన సత్యాలు. ఇక పాశ్చాత్య పరిశీలకులూ మన మేధావులూ చేస్తున్న వ్యాఖ్యానంలో అజ్ఞానం, అమాయకత్వాలతో బాటు అవకాశవాదమూ ఉద్దేశ్యపూర్వకమైన వక్రీకరణ సమపాళ్ళలో ఉన్నాయి. చైనాలో సామ్రాజ్యవాద భూస్వామ్య వ్యతిరేక పోరాటాలు ప్రారంభమైన నాటి నుండీ ఏ ఉద్యమం వచ్చినా లక్షలాది ప్రజానీకం పాల్గొన్నారు. గత 70 ఏళ్ళుగా చైనాలో జరిగినన్ని ప్రజా ఉద్యమాలు ప్రపంచంలో వేరే ఏ దేశచరిత్రలోనూ ఎన్నడూ లేవు. విప్లవానికి పూర్వమే కాదు, విప్లవం తరువాత కూడా, అధికార కమ్యూనిస్టు పార్టీ అధ్వర్యంలోనే పెద్ద ఎత్తున ప్రజా ఉద్యమాలు జరిగాయి.

బంజరు భూములను సాగులోకి తేవడానికి జనం పలుగులూ పారలూ పట్టుకొని లక్షలాదిగా ఉద్యమించారు. లక్షల ఎకరాల భూమిని సాగులోకి తెచ్చారు. నిరక్షరాస్యతను రూపుమాపడానికి విద్యార్థులూ విద్యావంతులూ వేల సంఖ్యలో గ్రామాలకు తరలి వెళ్ళారు. మన దేశం ఇంకా ప్రధానంగా నిరక్షరాస్యుల దేశంగా వుండగానే చైనాలో నూటికి తొంభై మంది విద్యావంతులను తయారుచేసారు. దేశానికి అవసరమయిన ఉక్కు తయారు చేయడం కోసం రైతాంగమే సొంత [illegible]లో చిన్న చిన్న ఉక్కు మిల్లులు వేల సంఖ్యలో స్థాపించి నిర్వహించారు. ఒకప్పుడు పారిశ్రామికంగా మనకంటే వెనకబడిన చైనా ఇవ్వాళ మనకంటే మూడు రెట్లు ఎక్కువ ఉక్కు ఉత్పత్తి చేస్తోంది. చివరికి, మురికి వాడలలో ఈగలనూ దోమలనూ నాశనం చేసే కర్తవ్యాన్ని కూడా మునిసిపాలిటీలకు అప్పజెప్పకుండా జనమే ఉద్యమంగా చేపట్టి, మూడవ ప్రపంచ దేశాలలో చైనా అంత పరిశుభ్రమయిన దేశం లేదనే పేరు సంపాదించుకొన్నారు. ఈ ఉద్యమాలలో ఏ ఒక్కటీ మన పత్రికలలో చోటు చేసుకోలేదు. ప్రజా ఉద్యమాలుగా మన మేధావులు వీటిని ప్రస్తుతించలేదు. విప్లవానంతరం చైనా చరిత్ర నంతా కూడా అల్లరి మూకల విధ్వంసక చేష్టలుగా ఇన్నాళ్ళూ వర్ణిస్తూ వచ్చారు. ఇవ్వాళ అకస్మాత్తుగా మొట్టమొదటిసారిగా చైనాలో ఒక ప్రజాఉద్యమం వచ్చిందని మనకు చెప్తున్నారు.

జూన్ 4వ తేదీన బీజింగ్‌లో జరిగిన మారణకాండకు నిర్ణయం మే నెలలోనే జరిగిందనీ తెలుస్తోంది. అయితే చైనా సైన్యంలో ఒక బలమయిన సెక్షను వ్యతిరే[illegible]ంతో అది వెంటనే [illegible]మలు కాలేదు. 100 మందికి పైగా సీనియర్ సైనిక అధికారులు తమ నిరసన తెలుపుతూ చైనా ప్రభుత్వానికి ఉత్తరం రాసారట. అసాధారణమైన ఈ చర్యకు మన మేధావులు హర్షం తెలుపుతున్నారు. సంతోషమే. కాని ఆ స్వేచ్ఛ చైనా సైన్యానికి ఎక్కడి నుండి వచ్చిందనీ అడిగితే ఏం సమాధానం చెబుతారు? 'ప్రజా విముక్తి సైన్యం ప్రజల మీద కాల్పులు' జరపదు అని వాళ్ళు అన్నారట. ప్రజాస్వామ్య దేశాలని పిలిచే ఏ దేశంలో నయినా సైన్యానికి అంతటి చైతన్యం వుందా? మన దేశంలో 100 మంది సీనియర్ సైనిక అధికారులు కాదు, ఒక్క సిపాయి సహితం పంజాబులో గానీ శ్రీలంకలో గానీ నాగాలాండ్‌లో గానీ (ఆ మా[illegible] కొస్తే ఆదిలాబాద్‌లో గానీ) స్వతంత్ర్య భారత సాయుధ దళాలు అమాయకుల మీద కాల్పులు జరపడానికి వీలు లేదని తుపాకి ఎక్కుపెట్టడానికి నిరాకరిస్తే ఈ మేధావులలో ఎంతమంది దానిని 'ప్రజాస్వామ్యానికి' చిహ్నంగా భావిస్తారు? ఎంత మంది దానిని దేశద్రోహం అంటారు? మొన్నటి జూన్ 4వ తేదీన బీజింగ్ నగరంలో ఎంత మంది చనిపోయారు. 1984 నవంబర్ నెల చివరి రోజులలో ఢిల్లీ నగరంలోనూ అంతమంది చనిపోయారన్న సంగతి మనం మరచి పోయాం. ఆ నాడు నోరు మెదపని వాళ్ళు ఇవ్వాల 'ఘోరం ఘోరం' [illegible]న్నారంటే అందులో మానవత్వంకంటే రా[illegible]కీయ అవకాశవాదమే ఎక్కువ ఉంది.

ప్రపంచ ప్రజలముందు నరహంతకుడిగా నిలబడ్డ డెంగ్ కోసం ఎవరూ కన్నీళ్ళు కార్చనవసరం లేదు. అతను తన ప్రత్యర్థులతో వ్యవహరిస్తున్న పద్ధతిలో మావో కూడా వ్యవహరించి వుంటే అతను ఇవ్వాళ బ్రతికి వుండేవాడు కాదు. తిరిగి అధికారంలోకి రాగలిగితే ఉండేవాడూ కాదు. హత్యలు రాజకీయ [illegible]లకు పరిష్కారం కాజాలవని మావో గట్టిగా నమ్మాడు. ఆ నమ్మకాన్ని జూన్ 4వ తేదీన అతి భయంకర పద్ధతిలో పూడ్చిపెట్టడంతో విప్లవానంతర చైనా చరిత్రలో ఒక శకం గడిచి పోయిందన్న వాస్తవాన్ని డెంగ్ ప్రపంచానికి స్పష్టం చేశాడు. అతనే స్పష్టం చేయడం భావ్యమే, ఎందుచేతనంటే ఈ కొత్తశకాన్ని నిర్వచించే శక్తులకు సారథి అతడే.

చైనాలో ఏం జరుగుతోందో తమకు బాగా తెలిసినట్లు అందరూ రాస్తున్నారు గానీ నిజంగా ఏం జరుగుతోందో తెలుసుకో[illegible] కావలసిన సమాచారం ఎవరి దగ్గ[illegible]. అయితే ప్రస్తుత కల్లోలం వెనక వున్న కొన్ని శక్తులను గుర్తించడం [illegible] అసాధ్యం [illegible]ము.

కొన్ని ఏళ్ళుగా చైనా ఆర్థికరంగంలో వ[illegible]కమయిన మార్పులు ప్రవేశపెట్టడం జరుగుతోంది. సమిష్టి ప్రయోజనంకోసం వనరులను ప్రణాళికాబద్ధంగా వినియోగించడం, సమసమాజ ఆశయంతో పనిచేయడం అనే సోషలిస్టు విధానాన్ని వదిలిపెట్టి పాశ్చాత్య పెట్టుబడులనూ సాంకేతిక ప్రక్రియలనూ విచ్చలవిడిగా దిగుమతి చేసుకొని స్వప్రయోజనం అనే ప్రోత్సాహం ప్రాతిపదికగా ఆర్థికరంగాన్ని నడపడం జరుగుతోంది. స్వంత ఆస్తులు పెంచుకొనే అవకాశం కల్పించారు. చాలా మంది యువకులు పాశ్చాత్యదేశాలకు పోయి వచ్చారు. పాశ్చాత్య నిపుణులూ సలహాదారు[illegible]

24-6-1989 ఉదయం దినపత్రిక

చైనాలోకి ప్రవేశించారు. దీనివలన కొన్ని విలువలూ కోరికలూ చైనా సామాజిక జీవితంలో చోటు చేసుకొన్నాయి. ప్రజాస్వామిక హక్కులు కావాలన్న న్యాయమయిన కోరికతోబాటు 'కన్‌స్యూమరిజం' అనే వినిమయ చాపల్యం కూడా చైనా నగర వాసులకు అంటుకుంది. ఈ చాపల్యానికి నీతిగానీ దూరదృష్టి గానీ సమిష్టి ప్రయోజనం గానీ అడ్డు రావని ఈ కలర్ టి.వి.వీడియో దశాబ్దంలో మనం అనుభవ పూర్వకంగా తెలుసుకొన్నాం. అది సమసమాజాన్ని అక్కరకు రాని ఆదర్శంగా భావిస్తుందనీ సామాజిక బాధ్యతలను చాదస్తం అని హేళన చేస్తుందనీ కూడా మనకు తెలుసును. ఇవ్వాళ చైనాలో జరుగుతున్న అలజడి వెనుక మిశ్రమ చైతన్యంఒక బలమైన శక్తి. అయితే అదొక్కటే ఇంతటి ప్రజావెల్లువకు దారితీయజాలదు. ఈ పాశ్చాత్య ప్రభావానికి చైనా పాలకుల రాజకీయ తిరోగమనం తోడయింది. సోషలిస్టు సమాజ నిర్మాణంలో వైయుక్తిక హక్కులను ఏ మేరకు నియంత్రించడం న్యాయమనేది ఇవ్వాళ మార్క్సిస్టులలో చర్చనీయాంశంగా వున్న ప్రశ్న. ఇప్పటివరకు సోషలిస్టు దేశాలలో నడుస్తున్న వ్యవస్థలో అనవసరమయిన నిర్బంధం వుందేమోనని ఇప్పుడు చాలా మంది భావిస్తున్నారు. వాక్ స్వాతంత్ర్యం భావ ప్రకటనా స్వేచ్ఛ నిష్పాక్షికమయిన నేర విచారణ యంత్రాంగం అనేవి మన మేధావులు చెబుతున్నట్టు ప్రజాస్వామ్య సర్వస్వం కాకున్నా అవి మౌలికమయిన నాగరిక లక్షణాలనీ, భయంతో ప్రజలకు ఆ హక్కులను లేకుండా చేయడం భావ్యంకాదనీ భావిస్తున్నారు. అయితే దేశపాలకులు సోషలిజం అనే ఆదర్శానికి కట్టుబడివున్నంత కాలం ప్రజలు ఎంతో కొంత అసంతృప్తితో నయినా ఆ నిర్బంధాన్ని సహించే అవకాశం వుంది. కాని సోషలిజం అనే ఆదర్శాన్ని పూర్తిగా వదిలిపెట్టి ఆ పేరు మీద నిర్బంధాన్ని మట్టుకు కొనసాగిస్తామంటే ప్రజలు ఒప్పుకోరు, ఒప్పుకోవలసిన అవసరం లేదు.

మూడవది, ఆర్థిక రంగంలో ప్రవేశపెట్టిన మార్పులతో బాటు వచ్చిన అవలక్షణాలు. పెట్టుబడిదారీ 'మార్కెట్' అనేది ఆధునిక కాలానికి సరిపోయే ఏకైక ఆర్థిక నిర్మాణం అని రష్యాలో గోర్బచేవ్, చైనాలో డెంగ్, రెండు శతాబ్దాలు ఆలస్యంగా కనుక్కొన్నారు. అది అబద్ధం అని ఒక శతాబ్దం క్రితం మార్క్స్ వివరంగా నిరూపించిన విషయాన్ని తిరిగి మళ్ళీ అనుభవ పూర్వకంగా 'కనుక్కోవడానికి' ఇంకెంత కాలం పడుతుందో చూడాలి. ఈలోపల చైనాలో విప్లవానంతరంచూసి ఎరుగని ద్రవ్యోల్బణం, నిరుద్యోగం, అసమానతలు, అవినీతి చోటు చేసుకొన్నాయి. మనమయితే ఆకలి చావుల నుంచీ బోఫోర్స్ దాకా అన్నిటికీ అలవాటుపడ్డాము గానీ చైనా ఆర్థిక రంగం ఇన్నాళ్ళూ కొన్ని ఆదర్శాలకు కట్టుబడి వుండటంబట్టి వాళ్ళు మనలాగా సర్దుకొని ఊరుకోలేమన్నారు.

చివరిగా, ఇన్నాళ్ళకు మార్క్సిజం కాలం చేసిందన్న ఆనందాతిశయంతో పరధర్మం అన్న జంకు కూడా లేకుండా తామే తద్దినాలు పెడుతున్న వాళ్ళకు కొంచెం బాధ కలిగించినా చైనా సంఘటనలు వెనుక మరొక శక్తి కూడా వుందేమోనని అనుమానించక తప్పదు. డెంగ్ తిరోగమన రాజకీయాలకు చైనా ప్రజలలో సర్వత్రా ఆమోదం లేదు. నోరుండేవాళ్ళ అభిప్రాయాలకు దొరికే ప్రచారం నోరు లేని వాళ్ళ అభిప్రాయాలకు దొరికే అపచారం నోరు లేని వాళ్ళ అభిప్రాయాలకు దొరకకుండా కావచ్చును గాక, ఆ 'అసమ్మతి వర్గం' అన్న ప్రస్తుత ఉద్యమానికి లేకపోతే, మావో పట్ల గానీ చౌఎన్‌లై పట్లగానీ పెద్దగా గౌరవం అభిమానం ఉన్నాయని భావించడానికి వీలులేని విద్యార్థి ఉద్యమ నాయకులు ఆ ఇద్దరికి వ్యతిరేకంగా ఒక్క మాట సహితం అనడానికి ఎందుకు జంకుతున్నారు?

ఈ నాలుగు ప్రభావాలలో ఏది ఏమోతాదులో ఉందో ఊహించే ప్రయత్నం ప్రస్తుతానికి దుస్సాహసం అవుతుంది. సత్యం దానంతటదే వార్త కాదు. అసత్యం అంతమాత్రం చేత వార్తకాకుండా పోదు. యావత్ప్రపంచానికీ తమకు అనుకూలమైన రంగుటద్దాలు తొడగగల శక్తులు ఇవ్వాళ ప్రపంచాన్ని ఏలుతున్నాయి. ఆ అద్దాలు రంగు మార్చే రోజు వచ్చిన నాడు వాస్తవాలు బయటపడతాయి.

— కె.బాలగోపాల్